

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3XOboE/5/2023                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 2709201012                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.04.2023                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jaroslava Fúrová         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2023:2709201012.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: N. D., narodený XX. G. XXXX, so sídlom H., o vymoženie 606,81 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 2Er/197/2009, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 26. februára 2014 č. k. 23CoE/408/2013-78 vo výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania, takto

### rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 26. februára 2014, č. k. 23CoE/408/2013-78 vo výroku o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania zastavuje.
- II. Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 26. februára 2014 č. k. 23CoE/408/2013-78 v prvom výroku návrh oprávnenej na prerušenie odvolacieho konania zamietol, v druhom výroku potvrdil uznesenie Okresného súdu Skalica (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) z 10. októbra 2011, č. k. 2Er/197/2009-49, ktorým súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil a v treťom výroku nepriznal povinnému náhradu trov odvolacieho konania.

2. Proti rozhodnutiu krajského súdu v označenom výroku podala oprávnená odvolanie, v ktorom navrhuje zrušiť rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Oprávnená odôvodnila odvolanie tým, že súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom [§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“)], napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP], súčasne, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Oprávnená zároveň namietala, že krajský súd ju nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorému bola vec predložená na

rozhodnutie o odvolaní oprávneného proti výroku krajského súdu, ktorým krajský súd návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať [§ 161 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)], pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

4. Oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už sporovou stranou vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podala odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu. Najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu z 30. marca 2014 pod sp. zn. 4OboE/45/2013 a z 31. marca 2015 pod sp. zn. 4OboE/140/2014) s tým, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa (prvej inštancie), b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu, ako súdu prvého stupňa (prvej inštancie), ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1 a 2 OSP v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 CSP v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

5. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na rozhodnutie o odvolaní oprávnenej nie je daná a nie je súd príslušný na rozhodovanie o tomto odvolaní, najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP zastavil.

6. Námietku oprávnenej spočívajúcu v tvrdení, že krajský súd ju nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť jeho rozhodnutie (vrátane výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania) odvolaním, najvyšší súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Krajský súd v poučení svojho rozhodnutia sporové strany vo vzťahu k možnosti podať opravný prostriedok správne poučil, že odvolanie nie je prípustné, pretože krajský súd rozhodoval o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu prvoinštančného (exekučného) súdu ako súd odvolací a v rámci tohto odvolacieho konania rozhodol aj o návrhu oprávneného na prerušenie konania. Najvyšší súd preto nie je v tomto prípade, vzhľadom na vyššie uvedené, súdom odvolacím.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože aj keď oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jeho odvolaní muselo zastaviť a povinnému teda vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenej, povinnému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.